

Speech - Openingswoord Veteranendag

Geachte aanwezigen,

Ik heet u van harte welkom op de 18^e veteranendag van de Koninklijke Marechaussee.

Deze veteranendag vindt plaats in een bewogen week, waarin het ging om de zorgplicht die Defensie heeft voor haar medewerkers, een week die de krijgsmacht zich nog lang zal herinneren.

Herinneren is ook wat we vandaag doen.

Een dag van herdenken, elkaar ontmoeten en herinneringen ophalen.

Een dag die dit jaar in het teken staat van het thema 'erkenning, waardering en zorg'.

Erkenning, waardering en zorg voor (oud)medewerkers die zich voor de veiligheid van de Staat hebben ingezet.

Een thema dichtbij de mens,
dichtbij u,
dichtbij veteranen.

Erkenning betekent dat u – en zo voel ik dat zelf ook -

zich erkend voelt voor uw bijdrage aan de veiligheid en vrede in de wereld.

Op dat moment, in het land of gebied waar u was, Nederlands Indië, Midden Oosten, de Balkan, Afrika of specifiek (ik heb beloofd dit niet te vergeten) in Korea,

heeft u een verschil gemaakt, hoe klein of nabij dan ook.

U heeft iets betekend!

Ook kleine successen kunnen grote voldoening geven.

U en wij mogen trots zijn op wat u heeft neergezet.

Daarvoor verdient u erkenning.

En daarvoor verdient u **waardering**.

Waardering voor wat ú heeft gedaan en waardering voor uw directe omgeving.

Uw gezin en familie heeft het zonder u moeten doen.

Zij moesten u missen toen u op missie was.

En zij maakten mogelijk dat u op missie kon.

Waardering voor hun inzet is op deze bijzondere dag ook op zijn plaats.

Erkenning, waardering en zorg, dat is het thema.

Zorg betekent voor ons, de Marechaussee,

dat we oprechte interesse hebben in elkaar,

in degene die op missie gaat.

Niet alleen bij het aanwijzen, maar ook bij het opwerken,

voorbereiden, tijdens de inzet en na terugkeer.

Want ook terug van een missie, op de bestaande of nieuwe werkplek,

zorgen we voor elkaar, en delen we ervaringen.

Ook veteranendag is een dag waarop we voor elkaar zorgen, door aandacht te hebben en herinneringen te delen.

Tijdens missies heeft de Marechaussee vaak de rol van het uitvoeren van de militaire politiezorg.

Een rol die minder zichtbaar is in vergelijking met de taken van de andere krijgsmachtonderdelen.

Het zijn van marechaussee, politie en opsporingsambtenaar in de context van een missie is soms ingewikkeld. Het maakt ons soms ook minder goed begrepen. Onbekend en daardoor soms onbemind, zou je kunnen zeggen. Het zijn van onbekend en onbemind kan een gevoel van minder erkenning en waardering geven. Ook al is het ook juist in het belang van anderen dat de marechaussee aanwezig is.

Essentieel is dan een plezierige bejegening, gericht op bewustwording bij de ander.

Essentieel is ook het naar elkaar - binnen het eigen team – uitspreken van die erkenning, waardering en zorg.

Zo werd een collega van ons uitgenodigd om bij de nationale veteranendag in de Ridderzaal zichtbaar en herkenbaar aanwezig te zijn. Zijn functie bij het Team Criminele Inlichtingen liet dit echter niet toe. Mooi dat deze wat minder sjieke tent dan de Ridderzaal ons de ruimte en beschutting biedt om ook aan die collega's erkenning, waardering en zorg over te brengen. (Ruud D. goed dat jij er bent)

Groot voorvechter voor zorg en erkenning van Veteranen was luitenant-generaal buiten dienst Ted Meines.

Generaal Meines, die december vorig jaar overleed, was het gezicht van de Nederlandse Veteranen.

Het is jammer dat we hem nu niet meer bij ons hebben, maar in onze herinnering leeft hij voort.

Dames en heren,

Ik nodig nu uit: luitenant-generaal Van Griensven, Inspecteur-Generaal der

Krijgsmacht, inspecteur der Veteranen en Inspecteur der Reservisten om een kort woord tot u te spreken.

Ik sluit mijn openingswoord af door u een plezierige, mooie en vooral gedenkwaardige dag toe te wensen.

Ik hoop velen van u straks persoonlijk de hand te kunnen schudden en naar uw verhalen te mogen luisteren.

Dank u wel.